

Тетяна ІЩУК
(Ужгород, Україна)

**ДО ПИТАННЯ ПРО ВПРОВАДЖЕННЯ НОВІТНІХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ
ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ПРОФЕСІЙНОГО СПРЯМУВАННЯ У ПРОЦЕСІ ПІДГОТОВКИ
ФАХІВЦІВ ТУРИСТИЧНОЇ ІНДУСТРІЇ**

В умовах глобалізації та збільшенні обсягу міжнародної співпраці розширюються міжособистісні контакти, зростає потреба суспільства у якісній підготовці фахівців туристичної індустрії. Сьогодні представники різних країн проводять переговори, зустрічі, конференції та виставки на території готелів, туристичних та оздоровчих комплексів. Високі стандарти ринку праці вимагають від фахівців туристичної індустрії уміння вільно спілкуватися іноземними мовами, знати особливості етикету представників різних культур, орієнтуватися у великому потоці інноваційних технологій 21 століття.

Викладачі вузів покликані забезпечувати випускників глибокими знаннями у відповідності до вимог сьогодення. Завдання викладача іноземної мови за професійним спрямуванням

полягає не тільки в тому, щоб навчити студента читати та перекладати тексти по спеціальності, але і розвивати мовленнєві вміння студента, навчити його користуватися іноземною мовою на комунікативному рівні, розвивати вміння спонтанного спілкування.

Досягти цього можна лише поєднуючи методи сучасних наукових досліджень та інновацій у процесі навчання, створюючи на заняттях ситуації, максимально наближені до тих, які виникатимуть у подальшій трудовій діяльності. Як зазначається у Національній стратегії розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки «Пріоритетом розвитку освіти є впровадження сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, що забезпечують удосконалення навчально-виховного процесу, доступність та ефективність освіти, підготовку молодого покоління до життєдіяльності в інформаційному суспільстві» [1, 23].

Сьогодні студенти можуть брати участь у наукових конференціях, обговорювати важливі питання на симпозіумах online, їздити на навчання за кордон по програмах обміну. Це означає, що рівень іноземної мови для повноцінного спілкування на професійну тематику має бути надзвичайно високий і викладач у процесі навчання іноземної мови за професійним спрямуванням має використовувати такі методи та прийоми, які б забезпечили цей рівень. Велика кількість літератури, що виходить друком щорічно, дає змогу викладачу орієнтуватися у сучасних напрямках та методах викладання. Особливої уваги заслуговують напрацювання Н. Баграмова, Д. Кларк, О. Пометун, Е. Розет, Дж. Уотсон, Р. Шанк та ін.

Особливої уваги заслуговує метод інтерактивного навчання, ефективність застосування якого засвідчують науковці сьогодення. Сутність цього методу навчання полягає в тому, що навчальний процес відбувається шляхом постійної, активної взаємодії всіх студентів, при цьому студент і викладач є рівноправними, рівнозначними суб'єктами навчання. Саме застосування цього методу на заняттях з іноземної мови професійного спрямування сприяє розвитку мовленнєвих вмінь.

Дослідження, проведені Національним тренінговим центром (США, штат Меріленд) у 80-х, показують, що інтерактивне навчання дозволяє значно збільшити відсоток засвоєння матеріалу, оскільки впливає не лише на свідомість студента, а й на його почуття, дії, практику. Результати досліджень, відображені в так званій «Піраміді навчання», свідчать, що «найменших результатів можна досягти за умов пасивного навчання (лекція – 5%, читання – 10%), а найбільших - інтерактивного (дискусійні групи – 50%, практика через дію – 75%, навчання інших чи негайне застосування – 90%)» [3, 9].

Про якість освітніх послуг вищого навчального закладу свідчить уміння випускників застосувати на практиці знання, отримані на практичних заняттях у вузі. Тому саме розвиток мовленнєвих вмінь: слухання та говоріння іноземною мовою набувають особливого значення. Основою навчання говорінню на іноземній мові є не відтворення завчених текстів чи діалогів, а розвиток умінь спонтанного спілкування. Мовленнєві вправи проблемного характеру, пов'язані з необхідністю опису, порівняння, протиставлення, аналізу, оцінки та формування висновків, відстоювання власної точки зору, аргументування є найважливішими для розвитку навичок вільного володіння мовою. Тому так важливо для викладача іноземної мови зуміти спонукати студента до висловлювання, створити на занятті ситуацію максимально наближену до життєвої, при якій студент висловлює свою власну думку. Тут у нагоді студентам стає не тільки вивчений до цього теоретичний матеріал, набуті навички читання, вимови чи правильної побудови речень на іноземній мові, але і власний життєвий досвід, уміння працювати з Internet ресурсами, аналізувати та вибирати, приймати рішення, працювати у команді та вирішувати складні завдання.

Ефективність процесу навчання значною мірою залежить від викладача, його вміння організувати навчальний процес, вибору методів навчання, та підбору завдань, які можуть успішно розв'язуватися з їх допомогою. Поєднуючи класичні методи викладання, спрямовані на засвоєння основних граматичних структур англійської мови, розвиток навичок читання та перекладу, та більш сучасні методи (інтерактивні), спрямовані на розвиток комунікативних навичок і подолання «мовного бар'єру» викладач справді може підвищити рівень знань студентів, мотивувати їх до вивчення іноземної мови [2].

Підготовка спеціалістів у відповідності запитам ринку праці ставить перед викладачем іноземних мов важливі завдання – формування професійної компетентності та спрямованості студента, розвиток комунікативних здібностей; вимагає підвищення якості навчання, змушує шукати та впроваджувати нові, більш ефективні методи навчання.

ЛІТЕРАТУРА

1. Національна стратегія розвитку освіти в Україні на 2012–2021 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://nacionalna-strategiya-rozvitku-osviti-v-ukrayini.doc>
2. Костина Е. В. Модель смешанного обучения (Blended Learning) и ее использование в преподавании иностранных языков // Известия высших учебных заведений. – Серия: Гуманитарные науки, 2010. – Т. 1. – № 2. – С. 141–144.
3. Пометун О. І., Пироженко Л. В. Сучасний урок. Інтерактивні технології навчання: наук.-метод. посібн. / [за ред. О.І. Пометун]. – К.: Видавництво А.С.К., 2004. – 192 с.